

Introit: **Pozvedám své oči k horám: Odkud mi přijde pomoc? Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi. Nedopustí, aby uklouzla tvá noha, nedříme ten, jenž tě chrání. Ano, nedříme a nespí ten, jenž chrání Izraele. (Žalm 121, 1-4)**

Píseň 245

Modlitba

Čtení: Skutky 3, 1- 16

Píseň 576

Text kázání: Izajáš 40, 25- 31

„**K výšině zvedněte zraky a hled'te:**“, takové podobné doporučení, milí přátelé, jsme v těchto dnech mohli slyšet, neboť na noční obloze začaly létat perseidy. Viděli jste je? Pokud jste nešli na kopec nebo na místo, kde vás nerušilo osvětlení a pokud jste nepozvedli svůj zrak, tak jste toho moc neviděli. Abyste prostě mohli vidět tu nádheru Boží, museli jste pro to vynaložit nějaké úsilí a podniknout jisté kroky. Tak je tomu ale i v životě víry.

Neboť pozvednout zraky k výšině nás vyzývá sám Hospodin. Ovšem ne jen k pozorování perseidů. Ale také k zamyšlení. **Kdo stvořil toto všechno?** Tak se nás Bůh táže a zároveň i odpovídá: **Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna.** Když jsem ještě neznal Boha, tak vždycky při pohledu na noční oblohu jsem si připadal zcela ztracen v té vesmírné velikosti. Připadal jsem si jako nic. Když jsem se ale poprvé modlil a přijal jsem v modlitbě Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele, tak mé srdce zalilo silné teplo Boží lásky. A ta studená vesmírná prázdnota se najednou pro mě změnila v Boží blízkost. Pocítil jsem láskyplné přijetí. V té chvíli jsem věděl, že Bůh o mne ví, že mu patřím. Že se o mne postará. Že mu nejsem lhostejný. A vím, že mu není lhostejný ani jeden z nás. Ani ty a ani ty. Ten, který volá všechny hvězdy jménem, zná i tvé jméno. A nejen to. **Má spočteny i všechny vlasy na tvé hlavě.** Takový je náš Bůh. Jen v naší galaxii, v Mléčné dráze je asi 300 miliard hvězd a každou Bůh pojmenoval a **ani jedna Mu nechybí!** A kde jsou další galaxie? Říká se, že pouhým okem jsme schopni vidět cca tak 6 tisíc hvězd. Mnohé přehlédneme a nevíme ani jak se jmenují. Ale Bůh však ví o každé. A tolik jmen, mnoho miliard jmen, to bychom asi nedovedli ani vymyslet. Ovšem jestliže Bůh vidí všechny hvězdy a všem lidem dokonce i do srdce, tak jak bys mohl říkat podobně jako Izrael: „**Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlídí mé právo?**“ Tvá cesta Hospodinu v žádném případě není skryta. A jestliže Bůh nezapomněl na celý svět, tak proč by měl zapomenout anebo přehlížet právě tebe? I k tobě se v Pánu Ježíši Kristu sklání, i za tebe a z lásky k tobě přece svého Syna obětoval. Abys mohl skrze tuto skutečnost, skrze víru v Ježíše Krista přijmout život věčný.

To, nad čím, se chci s vámi, bratři a sestry, dnes zamyslet je, v jaké pozici vůči Bohu žijeme. Žijeme bez Boha, nebo vedle Boha, anebo v Bohu? Člověk, který žije bez Boha, většinou popírá Boží existenci, tudíž popírá i Jeho Slovo, má ho za nic. Člověk, který žije vedle Boha, ví, že Bůh existuje, respektuje i Boží slovo, možná má před Bohem i bázeň. Chodí do církve, naslouchá, modlí se, slouží. Bůh mu ovšem přijde vzdálený. Na svůj život si připadá sám, znavený a zemdlený. A dokonce má pocit, že Boha nezajímá, že nevyslychá jeho prosby, je mu lhostejné, čím se trápí. Anebo to může mít někdo nastavené tak, že radši ve své falešné skromnosti Boha nebude svými nářky a modlitbami unavovat. K tomu ale odpovídá ten dnešní text: **Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdlený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze.** A pak tu máme člověka, který žije v Bohu a Bůh v něm. Takový člověk vnímá ve svém životě Boží přítomnost skrze Ducha svatého. A právě díky pomoci Ducha svatého vidí mnohé i těžké věci ze zcela jiné perspektivy. Ptáte se z jaké? Z perspektivy orla.

Mám za to, bratři a sestry, že **nemusíme zůstat zemdlení, unavení, bezmocní a bez odvahy, kymácející se a klopýtající.** Neboť je tu velkorysá nabídka našeho Boha. On nám dává veliké zaslíbení. Avšak je k němu potřeba podniknout nějaké kroky. Tak jako abych viděl perseidy, tak jsem musel jít na kopec a pohledět vzhůru, tak pokud chci žít v Bohu, pak musím učinit jiný krok dle Božích pokynů- Jaký? Návod máme v Bibli, např. to další slovo u proroka Izajáše: **Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.**

Mnohdy býváme všichni zemdlení, dojdou nám síly, mnohdy vidíme vše okolo černě. Ovšem Duch svatý to tak nevidí. On je víc, než Red Bull, co dodává křídla. On je přítomný Bůh v životě těch, kteří v Něho skládají naději. Ovšem jak se nejlépe taková naděje v Hospodina skládá? Je to těžká šichta, jako když se skládá uhlí? Nikoliv! Vždyť stačí pozvednout zraky výš, a Krista přijmout jako skryš! Stačí pár slov modlitby, dát v důvěře celý svůj život pod Kristovu vládu. A

tehdy **přichází nová síla**, tehdy přichází povznášející pocit, tehdy se člověk **vznáší jako orel** a vidí vše z nádherné perspektivy, jak je to najednou vše jednoduché. Když člověk pustí do života a do konkrétní věci Ducha svatého. Tehdy odejde únava a přijde nová chuť žít, nová radost, nová motivace. Nová naděje, hustá tak, že by se dala krájet! Tehdy člověk přestává bloudit ve tmě, a vidí vše ve velmi jasných barvách, v přenádherném světle. Tohle nabízí Bůh každému člověku. Každému, který přijme Ježíše za svého Pána a Spasitele a každému, kdo dovolí Kristu nechat se pokřtít ohněm Ducha svatého.

Ten rozdíl žít vedle Boha a v Bohu můžeme vyzkoušet u toho chromého, co žebal před chrámem, jak jsme to četli v knize Skutků: Chromí a všelijak jinak nemocní a postižení nesměli do chrámu. To židovské zákony zakazovaly. V tom stavu v jakém byl, tedy seděl vedle chrámu a nikoliv v chrámu. Tam totiž nemohl. **A když šli apoštolové Petr a Jan kolem něho k modlitbě, tak i je prosil o almužnu. Petr spolu s Janem na něj upřeli zrak a řekli: „Pohled’ na nás!“ Obrátil se k nim a čekal, že od nich něco dostane.** Ten chromý ve své přirozenosti samozřejmě nečekal nic víc, než pouze almužnu. Protože ještě neznal a nezakusil moc Boží. Jak jsme tomu chromému ale někdy podobni. Jednak se necítíme hodni vejít do Boží svatyně, do Boží přítomnosti, blíže k Pánu Ježíši. A tak jak žijeme, tak si někdy namlouváme, že takhle to stačí, víc už od Boha ani nečekáme. A spokojíme se s tou almužnou. Pán Ježíš ti ovšem nechce dát pouhou almužnu, On ti chce dát míru vrchovatou! On touží po tom, abys byl uzdraven a abys vešel do chrámu, abys vešel do Krista, abys chodil v Ducha svatém, tzn. také v Duchu pokoje, lásky, v Duchu naděje, moci, síly a uzdravení, prostě ne ve tmě, ale v Božím světle.

Petr použil modlitbu v autoritě Ježíše Krista a chromý byl uzdraven: **„Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod’!“ Vzal ho za pravou ruku a pomáhal mu vstát; a vtom se chromému zpevnily klouby.** Nejisté jsou kroky sotva uzdraveného, ochablé svalstvo i slabé klouby. A přesto za pomoci Petra vstává. Nebojí se. Věří! A s touto vírou se mu nakonec i klouby zpevní. Tento chromý muž uvěřil novému způsobu života, a vstoupil do něho. A díky tomu, Bůh způsobil tento zázrak uzdravení. Tak tomu může být i u tebe. Nedívej se na svůj problém jako na neřešitelný, pohled’ vzhůru a doufej v Hospodina! Předěj Mu svůj problém a dovol Mu, aby ve tvém životě jednal. Ježíš ti nabízí svou ruku, aby tě pozvedl a postavil na nohy. Aby tvá víra nezůstala chromá, ale aby byla živá, zdravá a plná radosti. Pán Ježíš tě zve do hlubšího obecenství, abys nezůstal pouze před chrámem, ale abys vešel. Přijmeš Jeho ruku, podáš Mu tu svou a necháš se pozvednout? **Neboj se, jen věř!**

V tom našem životě víry, bratři a sestry, mnohdy zůstáváme chromí a při první těžkosti to vzdáváme. Je potřeba si ovšem uvědomit, že ani u toho chromého to nebylo tak jednoduché. On musel překonat několik fází. A tyto fáze se hezky dají aplikovat pro náš duchovní růst. Nejprve se **chromému zpevnily klouby**, pak **vyskočil na nohy, vzpřímil se a začal chodit. Vešel s nimi do chrámu, chodil, skákal radostí a chválil Boha.** Božím záměrem je, abychom ty i já byli uzdraveni, abychom nabývali nové síly, vznášeli se jako orlové, abychom povstávali v modlitbách, ve smíření s Bohem se vzpřímili a začali chodit s Bohem. V Duchu svatém, v Duchu naděje. Abychom vcházeli do Boží přítomnosti, skákali radostí a chválili Boha z vděčnosti a z celého srdce. Abychom tuto radost prožívali! A tak v jaké fázi se nacházíš ty sám? Některé věci nepřichází hned jak lousknutí prstem, je potřeba důvěřovat Bohu, pozvedat své oči k Němu, číst Boží slovo. Sytit se Božím Slovem. Díky tomu pak může být člověk silnější. Díky tomu pak může „chodit“ i do hlubší Boží přítomnosti.

Milí přátelé, necht’ jsou vám povzbuzením a inspirací slova svědectví, které vyznal na adresu toho uzdraveného chromého apoštol Petr. Ta slova stojí za to i do našich životů: **A protože tento člověk, kterého tu vidíte a poznáváte, uvěřil v jeho jméno, moc Ježíšova mu dala sílu a zdraví – a víra, kterou jméno Ježíšovo v něm vzbudilo, úplně ho uzdravila před vašima očima.** Kéž máme také tak neochvějnou víru! Kéž nabýváme v Bohu nových sil a vznášíme se jak orlové. Amen modlitba

Píseň 318

Slovo posláni: list Jakubův 5, 13-18

Požehnání: Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život. Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky. Amen píseň 422